

глава-та, безъ да страда отъ нѣкаква белестъ.

6. Когда влѣзува въ нѣкой соборъ гдѣ-то ся разговарять, онъ пыта: Що приказувате? (вмѣсто да даде вниманіе и да чуетъ що приказувать, и тако да влѣзе и онъ въ собесѣдованіе-то.

7. Когда срещи нѣкого познайника, пыта го, отъ кадѣ иди, и кадѣ отхожда? (като да бы былъ ималъ оный долгъ за да му даде счетъ.)

8. Въ собора на по великы-те му, отвѣщава, догдѣ не го вопросили (по добрѣ е да молчи за да се учи.)

9. Не чека да стори другъ разуужденіе-то за нѣкое нещю, но онъ самъ первый изрыча.

10. Не навькнува никогда да исповѣдува погрѣшка-та си, и да говори: Туй него смыслхъ.

У Р О К Ъ 24.

ПРАВОУЧЕНІЕ.

2. Должности на челоѡка къ самому себѣ естественно.

Членъ 1.

За благообразіе-то.

Отець. Не удалийся отъ правила-та на благо-